

BASKETBAL

Even wennen: Bosschenaar Slagter

Jarenlang was hij kwelgeest van Shooters, maar zondag begint Arvin Slagter in Bossche dienst.

door Koen van der Velden

DEN BOSCH - Arvin Slagter (29) houdt zijn hand voor zijn gezicht en spreidt demonstratief zijn vingers. „Kijk”, zegt hij, en inderdaad: zijn rechterpink is opgezwollen en staat bovendien behoorlijk scheef. Pijn heeft de basketballer niet, maar toch, prettig is anders. Het vervormde gewricht is een souvenir uit de laatste interland die hij speelde, op 27 augustus tegen Montenegro. Op zijn pink schoot uit de kom, maar dat kon hem na afloop vrijwel niets schelen. Nederland had zich gekwalificeerd voor het EK, voor het eerst sinds een kwart eeuw. Het kon er nog wel bij in De Zomer van Slagter, op dat moment al gevuld met bekerwinst, een kampioenschap, een uitverkiezing tot beste speler van de eredivisie en - begin juli - een overgang naar SPM Shooters. En dus is Den Bosch zijn nieuwe habitat. Vanaf het plein voor de Maaspoort wijst hij in de richting van zijn woonwijk, op loopafstand van de sporthal. Of is het toch de andere kant op? „Het blijft altijd even wennen, zo'n nieuwe omgeving”, zegt hij, „maar het went steeds makkelijker.” In zijn basketballevens wisselde hij tot nu toe vier keer van club, ging het van Rotterdam naar Bergen op Zoom, naar Leiden, Groningen en nu dus Den Bosch. De Maaspoorthal kende hij alleen van werkbezoeken, meestal was hij in dienst van een titelconcurrent. Toen hij begin september het kleedlokaal van Shooters betrad, merkte Kees Akerboom op dat het toch wel een beetje vreemd was. Arvin Slagter aan zijn zijde in Den Bosch. „Hier klopt iets niet”, grapte de aanvoerder van Shooters, de club die

twee maanden eerder nota bene door Groningen was verslagen in de finale van de play-offs. Ja, het leedvermaak was voor Slagter, zij het met mate. „Het was een gevoelig onderwerp”, zegt de geboren Amsterdammer, opgegroeid in het Zuid-Hollandse Rijswijk, met een kwinkslag. Borstklapperij is hem vreemd. „Ik weet namelijk ook hoe het is om aan de andere kant te staan”, doelt hij op de finale van 2012, waarin de Bosschenaren zijn toenmalige werkgever Leiden versloegen. Een basketbalnomade wil hij zichzelf niet noemen, al doen twee transfers binnen dertien maanden anders vermoeden. Maar wist hij dat de hoofdsponsor in Groningen na het seizoen zou vertrekken. Slagter wilde Europees spelen, maar daarvoor had men in het noorden de financiële middelen niet meer. Dus koos hij voor Shooters, en had Jos Frederiks zijn gedroomde aanwinst binnen. Twee keer eerder hengelde de technische man naar de diensten van Slagter - in 2012 en 2013 -, maar telkens verkoos de guard een andere route; een langer verblijf bij Leiden en een contract in Groningen. „Maar dit keer lag hier in Den Bosch de grootste uitdaging”. Een buitenlands avontuur noemt hij 'toekomstmuziek'. Ooit kon

“ Het blijft telkens wennen, zo'n nieuwe omgeving, maar het went steeds makkelijker

Arvin Slagter

■ Arvin Slagter. „Dit keer lag hier in

hij naar Estland, maar ja, veel verschillen de competitie daar niet van de eredivisie. Bovendien waren er obstakels: zijn toenmalige relatie en opleiding (ALO). Wie weet dient de perfecte situatie zich ooit nog aan, zegt hij, „Ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken dat ik graag een keer in het buitenland wil spelen, maar dat is voorlopig niet aan de orde.” Slagter spreekt zoals hij speelt: bedachtzaam en evenwichtig. Berekenend bijna: hij lijkt prima te weten wat hij wil. Tijdens de EK-kwalificatiecyclus sprak hij in loze uurtjes met bondscoach - en part-time gymdocent - Toon van Helfteren over diens werk, dat ook Slagter aansprekt. Over Shooters ging het

Den Bosch de grootste uitdaging.” foto Sandra Peerenboom

met Ralf de Pagter, zijn kamergenoot bij Oranje. Slagter wilde weten hoe het er bij de Bosschenaren aan toe gaat, want je kunt maar beter voorbereid zijn. Rust kende hij de laatste maanden nauwelijks. Hij houdt er niet van om in ondermaatse conditie bij een trainingskamp te verschijnen, dus begon hij anderhalve week na het kampioenschap met trainen - Oranje wachtte. Bij Shooters kreeg hij in september nog een weekje vrij, wat het totaal aan basketbalweken afgelopen zomer op tweeënhalve bracht. „Geef niet”, zegt Slagter, want basketballen is zijn hobby. Wanneer het kan gooit hij een balletje met familie of vrienden. Puur voor de lol, winnen hoeft

dan niet. Dat doet hij al zo vaak. Bij Shooters gaat hij voor zijn verdiende landstiel, in een seizoen dat zondag begint met een uitwedstrijd in Amsterdam. Of hij start of op de bank begint weet hij nog niet, maar een prominente rol zal hij ongetwijfeld hebben. Zijn leiderschap, dat Oranje naar grote hoogte stuwde, etaleerde hij al in Den Bosch. Slagter strooit met schouderklappen, aan een bemoeiend tikje op de bips. Alles voor het team, dat in zijn ogen nog veel werk te verrichten heeft. De favorietenrol op papier zegt hem niets. „Nul-komma-nul”, zegt Slagter, die weet: „Je moet het op het veld laten zien.”

Eredivisie basketbal gewijzigd

DEN BOSCH - Net zoals voorgaande seizoenen gaat ook dit jaar de competitieopzet van de eredivisie basketbal op de schop - noodgedwongen dit keer. Het wegvallen van Matrix Magixx Wijchen is oorzaak voor de renovatie. In plaats van acht, plaatsen nu maar zes ploegen zich voor de play-offs. Daarin volgt een splitsing: de bovenste twee ploegen zijn automatisch geplaatst voor de halve finale. De overige vier clubs strijden onderling - nummer 4 tegen 5 en 3 tegen 6 - in een korte serie voor een plek in de halve finale.

Daarin speelt de winnaar van het duel tussen de nummer 4 en 5 tegen de lijstaanvoerder, de nummer 3 of 6 tegen de runner-up. De halve finales beginnen op 2 mei. SPM Shooters speelt zijn laatste competitiewedstrijd op 18 april en zal dus, mocht het als eerste of tweede eindigen, twee weken rust krijgen. „Dat bevalt me niet”, reageert Shooters-coach Sam Jones. „Plus het feit dat de halve finale best-of-seven is, volgens mij is dat te lang. Maar wel terecht dat de nummers één en twee zich automatisch plaatsen.”